

Շուշանիկ Կուրղինյան

Ինձ ի՞նչ զատիկ կարմիր-կանաչ . . .

Ինձ ի՞նչ զատիկ կարմիր-կանաչ
Ու խնդություն մեծ տոնի,
Երբ եղբայրս հիվանդ, քաղցած,
Թափառական, տուն չունի:

Ինձ ի՞նչ բերկրանք, ուրախություն,
Քրիստոսի հարության,
Երբ տարագիր ստրկություն,
Կյանքն է մաշում հավիտյան:

Իմ զատիկը թշվառ ազգիս
Բարօրությունն է միայն,
Այնժամ միայն մի ձու ձեռիս
Կասեմ տոն է հարության:

Մի խեղճ ազգի, որ դարերով
Իր մշտահոս ալ արյան
Անմեղ հոսած կաթիլներով
Ներկել է ողջ Հայաստան:

1906 թ

Յատուկ Պոէմ